

Problematika jaderného odzbrojení trápí lidstvo od samého počátku existence těchto zbraní, které představují trvalé ohrožení celého světa. Jejich účinek nelze limitovat pouze na kombatanty, naopak je zcela jisté, že by díky případnému použití či pouhému selhání techniky zemřelo nebo trpělo obrovské množství civilního obyvatelstva. Kromě něho by bylo zdevastováno životní prostředí a infrastruktura, došlo by ke změnám podnebí a dalším katastrofickým následkům. Žádný stát na světě není připraven na takovou situaci reagovat, a to tím spíše, pokud by byla tak zásadním způsobem narušena jeho ekonomická situace. O následcích, jež jsou jaderné zbraně způsobilé vyvolat, pojednává první kapitola této práce. Kapitola druhá se věnuje dosažené úrovni právní úpravy v oblastech jaderného odzbrojení a nešíření. Třetí kapitola mapuje procesy doprovázející vznik Smlouvy o zákazu jaderných zbraní z roku 2017, která si klade za cíl dosáhnout naprosté eliminace jaderných zbraní. Samotný text smlouvy včetně jeho nedostatků analyzuje kapitola čtvrtá. Navazující kapitola pátá rozebere, proč je nutné na Smlouvu o zákazu jaderných zbraní nutné pohlížet „pouze“ jako na úmluvu rámcovou, a rovněž probere návrhy ustanovení, které v závěrečném textu nebyly zahrnuty. Šestá kapitola se věnuje problematice mezinárodně právního obyčeje v dané oblasti a také vztahu nově vzniklé smlouvy a již existujících smluv zabývajících se touto tematikou. Poslední kapitola sedmá zhodnotí současné pozice jednotlivých skupin států (jaderné, nejaderné, alianční) a jejich možnosti, jak situaci jaderných zbraní řešit.